

беса-та въ време-то на страшный-а сѣдз- Найстарый-а дїаконъ държи надъ главѣ-тѣ си дискосъ-а, и на него агне-то покрито; подиръ него иде найстарый-а свещенникъ съсз пѣтиръ-а, кой то скоро ще са напзани съ крвъ спасителевъ; подиръ него вървѣтъ други-тѣ свещеницы и носятъ въ рацѣ-тѣ си ордѣ-а, отъ кои-то е страдалъ Христосъ: кръстъ-а, копїе-то, сингерь-а, кой-то го е напълнъ съсз желчь и лжицѣ-тѣ, ко-то запова вѣрны-тѣ съсз негова крвъ. Владика-та безъ корона и безъ омофоръ като слѣга посрещва тойзи съсз значенїе пзлый вхъдъ предъ дѣри-тѣ, и като тѣри дискосъ-а и пѣтиръ-а на светѣ трапезѣ като въ гробъ, споманѣва трѣдъ-а на Иосифа отъ Ариматеа, и дѣма: „Честный Иосифъ, като снѣ отъ дѣрво-то пречисто-то твое тѣло, и като го обви въ чисто бѣло платно, съсз мирисми гѣди го въ гробъ-а.“

Пакъ излѣзва дїаконъ при народъ-а и го повиква да свѣрши на господа молитѣ; но неговити молби не споманѣватъ вече земланны и времени добрины, ами дѣховны и небесны; Той са моли Богъ да ни проводи ангела Хранителя; моли са, да ни даде Богъ онока, кое-то е добро и полезно за наши-тѣ дѣши; моли Бога, да ни опрости грѣхове-тѣ; проси отъ него, да ни даде да живѣемъ въ миръ и въ камнїе, да си свѣршимъ животъ-а христїански, и да ни вѣде отговоръ-а добѣръ на страшный-а сѣдз. Колко могатъ тѣзи молитви да упѣтѣтъ чловека на добро и да го утвѣрдатъ въ това добро! — Подиръ това, като